

فصلنامه‌ی اقتصاد مقداری

صفحه ی اصلی وب سایت مجله:
www.jqe.scu.ac.ir
شاپا الکترونیکی: ۴۲۷۱-۲۷۱۷
شاپا چاپی: ۵۸۵۰-۲۰۰۸

تاثیر اندازه دولت بر نابرابری توزیع درآمد در استان های ایران

محسن زبیدی *، مسعود خداپناه**، امیرحسن منتظرحجت***

* کارشناسی ارشد، گروه اقتصاد، دانشکده ی اقتصاد و علوم اجتماعی، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران.
ایمیل: m.zobeidi813@gmail.com
** دانشیار اقتصاد، دانشکده ی اقتصاد و علوم اجتماعی، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران(نویسنده‌ی مسئول).
ایمیل: khodapanah@scu.ac.ir
0000-0003-2085-0590 :
آدرس پستی: اهواز، بلوار گلستان، دانشگاه شهید چمران اهواز، دانشکده اقتصاد و علوم اجتماعی، گروه اقتصاد، کد پستی: ۶۱۳۵۷-۹۳۱۱۳
*** دانشیار اقتصاد، دانشکده ی اقتصاد و علوم اجتماعی، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران.
ایمیل: a.hojat@scu.ac.ir

اطلاعات مقاله	طبقه‌بندی JEL	واژگان کلیدی
تاریخ دریافت: ۲۱ اردیبهشت ۱۴۰۳	C22, D63, H50	اندازه دولت، ضریب جینی، GMM، شاخص توسعه انسانی
تاریخ بازنگری: ۱۶ تیر ۱۴۰۳		
تاریخ پذیرش: ۲۶ آبان ۱۴۰۳		

اطلاعات تکمیلی:

این مقاله برگرفته از پایان نامه ارشد آقای محسن زبیدی در رشته اقتصاد نظری به راهنمایی دکتر مسعود خداپناه در دانشگاه شهید چمران اهواز است.

قدردانی: از تمامی افراد و موسساتی که در انجام این تحقیق مولف را مساعدت نمودند، قدردانی می‌شود.

تضاد منافع: نویسندگان مقاله اعلام می‌کنند که در انتشار مقاله ارائه شده تضاد منافعی وجود ندارد.

منابع مالی: نویسنده‌ها هیچگونه حمایت مالی برای تحقیق، تألیف و انتشار این مقاله دریافت نکرده‌اند.

ارجاع به مقاله:
زبیدی، محسن.، خداپناه، مسعود و منتظرحجت، امیرحسین. (۱۴۰۵). تاثیر اندازه دولت بر نابرابری توزیع درآمد در استان های ایران. *فصلنامه‌ی اقتصاد مقداری (بررسی‌های اقتصادی سابق)*، ۲۳(۲)، ۲۰۶-۱۷۹.
10.22055/jqe.2024.46837.2627

© 2026 Shahid Chamran University of Ahvaz, Ahvaz, Iran. This article is an open access article distributed under the terms and conditions of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International (CC BY-NC 4.0 license) (http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/)

چکیده گسترده

معرفی:
نابرابری درآمدی بین استان‌های ایران موضوعی مهم برای سیاستمداران، اقتصاددانان و جغرافیدانان بوده و باعث عدم تعادل‌های بعدی در استقرار جمعیت، سرمایه‌گذاری، مشکلات اجتماعی و سیاسی و تشدید بحران‌های زیست‌محیطی می‌شود. مطالعات نظری، نشان می‌دهد که ارتباط میان توزیع مجدد مخارج دولت و نابرابری درآمدی منطقه‌ای به برخی از عوامل اقتصاد سیاسی نظیر انگیزه برای فعالیت‌های رانت‌جویانه و ارتباطات سیاسی بستگی دارد؛ بنابراین در تبیین رابطه بین اندازه دولت استانی و نابرابري توزیع درآمد نمی‌توان به یک نظریه و یا دسته‌اي از مطالعات تجربی مشخص در جهت سیاست‌گذاری‌های کلان اقتصادي اتکا نمود و نتیجه کلی موضوع مبهم است و به نظر می‌رسد بهترین روش در پاسخگویی به این تناقضات نظري و تجربی، بررسی تجربی رابطه بین توزیع درآمد و اندازه دولت استانی است. هدف این تحقیق، بررسی تأثیر اندازه دولت بر نابرابری توزیع درآمد در استان‌های ایران با رویکرد گذشته-نگر (مدل و داده‌های پانل) طی سال‌های ۱۳۸۵ الی ۱۴۰۰ است. در این پژوهش از شاخص ضریب جینی برای سنجش نابرابری توزیع درآمد استانی و از نسبت مخارج دولت به *GDP* استانی برای اندازه‌گیری اندازه دولت استانی استفاده شده است.

متدولوژی:
این پژوهش از نظر هدف تحقیق، کاربردی بوده و از نظر روش مطالعه‌ای علّی و مبتنی بر روش‌های رگرسیونی است. در الگوی مورد بررسی اثر اندازه دولت استانی بر ضریب جینی استانی با استفاده از داده‌های استان‌های کشور ایران بین سال‌های ۱۳۸۵ تا ۱۴۰۰ برآورد شده است. برای گردآوری اطلاعات در این پژوهش از روش‌های کتابخانه‌ای و اسنادی استفاده

شده است. در گردآوری اطلاعات مربوط به شاخص‌های موردنظر از بانک‌های اطلاعاتی مرکز آمار ایران، بانک مرکزی و داده‌های وزارت اقتصاد و دارایی و پایگاه داده *Globaldatalab* (شاخص توسعه انسانی استان‌ها) استفاده شده است. روش تحلیل پژوهش علّی و با استفاده از روش رگرسیونی است. با توجه به ماهیت داده‌های پژوهش (پنل دیتا) ابتدا پولینگ یا پنل بودن داده‌ها با استفاده از آزمون F لیمر بررسی می‌شود. سپس با استفاده از آزمون لین، لوین و چو، ایستایی متغیرهای پژوهش مورد بررسی قرار می‌گیرد. نظر به اینکه انتظار می‌رود تغییرات نابرابری درآمد تا حدی وابسته به مقادیر دوره قبل خود باشد در این مطالعه از یک رویکرد پویا و به طور خاص روش گشتاورهای تعمیم‌یافته (*GMM*) جهت تجزیه‌وتحلیل داده‌ها استفاده می‌شود.

یافته‌ها:

در سطح اطمینان ۹۵ درصد وقفه ضریب جینی اثر معناداری بر سطح نابرابری درآمد (ضریب جینی) در استان‌های ایران نداشته است؛ بااین‌حال اثر این متغیر در سطح اطمینان ۹۰ درصد منفی و معنادار است؛ به این معنی که با افزایش نابرابری درآمد در دوره قبل، نابرابری درآمد استان‌ها در دوره جاری کاهش یافته است که این موضوع می‌تواند به دلیل حساسیت سیاست‌گذاران نسبت به افزایش سطح نابرابری باشد.

در سطح اطمینان ۹۵ درصد طی دوره مورد بررسی اندازه دولت استانی اثر منفی و معناداری بر سطح نابرابری درآمد استان‌ها داشته است. با توجه به لگاریتمی بودن مدل پژوهش می‌توان تفسیر کرد که با افزایش یک‌درصدی در اندازه دولت استانی، سطح نابرابری درآمد در استان‌های ایران حدود ۰٫۰۷۵ درصد کاهش می‌یابد. در توضیح کاهش نابرابری درآمد در اثر افزایش اندازه دولت استانی می‌توان این استدلال را مطرح کرد که با افزایش اندازه دولت استانی می‌توان انتظار داشت اعتبارات امور حمایتی از اقشار کم درآمد نیز افزایش یافته و منجر به کاهش نابرابری درآمد شود. در تائید اثر منفی مخارج دولت بر نابرابری درآمد می‌توان به نتایج اندرسون و همکاران (۲۰۱۷) اشاره کرد.

طی دوره مورد بررسی شاخص کل قیمت مصرف‌کننده و نرخ بیکاری اثر معناداری بر سطح نابرابری درآمد استان‌ها نداشته است و به لحاظ علامت نیز دارای علامت مورد انتظار نیستند. در تائید معنادار نبودن اثر بیکاری در برخی از مطالعات پیشین از جمله بیرانوند و همکاران (۱۳۹۹) نیز گزارش شده است که نرخ بیکاری اثر معناداری بر نابرابری درآمد ندارد.

اگرچه در این پژوهش ضریب منفی اثرگذاری تورم بر نابرابری درآمد از نظر آماری معنادار نیست؛ اما در برخی از پژوهش‌های پیشین نیز گزارش شده است که نرخ تورم اثر منفی بر نابرابری درآمد دارد. برای مثال می‌توان به مطالعات بیرانوند و همکاران (۱۳۹۹) و جرجرزاده و اقبالی (۱۳۸٤) اشاره کرد.

در سطح اطمینان ۹۵ درصد شاخص توسعه انسانی اثر معناداری بر سطح نابرابری درآمد (ضریب جینی) در استان‌های ایران نداشته است؛ بااین‌حال اثر این متغیر در سطح اطمینان ۹۰ درصد منفی و معنادار است؛ به این معنی که با افزایش شاخص توسعه انسانی، نابرابری درآمد استان‌ها کاهش یافته است. بر اساس ضرایب برآوردی یک درصد افزایش در شاخص توسعه انسانی معادل ۰٫۰۹۲ درصد منجر به کاهش نابرابری درآمد در استان‌های ایران می‌شود. این یافته پژوهش با نتایج *Pramana* و *kirana* (۲۰۲۳) سازگار است.

در سطح اطمینان ۹۵ درصد تراکم جمعیت اثر مثبت و معناداری بر سطح نابرابری درآمد استان‌ها داشته است. بر اساس ضریب رگرسیونی این متغیر می‌توان تفسیر کرد با افزایش یک‌درصدی در تراکم جمعیت استان‌ها، سطح نابرابری درآمد در استان‌های ایران حدود ۰٫۰۱۵ درصد افزایش می‌یابد. در این خصوص سیلوستر (۲۰۰۳) نشان داد مناطق با تراکم بالاتر بهتر می‌توانند جوامع متنوع‌تر و متحرک‌تری را تشکیل دهند که این موضوع بر توزیع بلندمدت درآمد آن‌ها اثر مطلوبی دارد؛ بااین‌حال نتایج پژوهش از این موضوع حمایت نمی‌کند. این موضوع را می‌توان به این صورت توضیح داد که به دلیل نبود امکانات کافی در ایران با افزایش تراکم جمعیت، سطح دسترسی افراد جامعه به امکانات آموزشی، تفریحی، فرهنگی، اشتغال و ... کاهش می‌یابد که منجر به افزایش نابرابری درامد خواهند شد.

در سطح اطمینان ۹۵ درصد نسبت وابستگی جمعیت اثر مثبت و معناداری بر سطح نابرابری درآمد استان‌ها داشته است. بر اساس ضریب رگرسیونی این متغیر می‌توان تفسیر کرد با افزایش یک‌درصدی در نسبت وابستگی جمعیت در استان‌ها، سطح نابرابری درآمد در استان‌های ایران حدود ۰٫۲۲۳ درصد افزایش می‌یابد که حکایت از اثر نسبت قوی این متغیر در تبیین نابرابری درآمد دارد.

در سطح اطمینان ۹۵ درصد متوسط بعد خانوار اثر مثبت و معناداری بر سطح نابرابری درآمد استان‌ها داشته است. بر اساس ضریب رگرسیونی این متغیر می‌توان تفسیر کرد با افزایش یک‌درصدی در متوسط بعد خانوارهای استان‌ها، سطح نابرابری درآمد در

استان‌های ایران حدود ۰٫۱۲۲ درصد افزایش می‌یابد. این یافته پژوهش با نتایج پژوهش ماندگانی و همکاران (۱۳۹۱) سازگاری است.

در سطح اطمینان ۹۵ درصد نسبت شهرنشینی اثر منفی و معناداری بر سطح نابرابری درآمد استان‌ها داشته است. بر اساس ضریب رگرسیونی این متغیر می‌توان تفسیر کرد با افزایش یک‌درصدی در نسبت شهرنشینی استان‌ها، سطح نابرابری درآمد در استان‌های ایران حدود ۰٫۱۲۲ درصد کاهش می‌یابد. این یافته پژوهش با نتایج مطالعات وان و همکاران (۲۰۲۲) و علی (۲۰۲۳) سازگار است.

در سطح اطمینان ۹۵ درصد تولید ناخالص داخلی سرانه اثر منفی و معناداری بر سطح نابرابری درآمد استان‌ها داشته است. بر اساس ضریب رگرسیونی این متغیر می‌توان تفسیر کرد با افزایش یک‌درصدی در تولید ناخالص داخلی سرانه استان‌ها، سطح نابرابری درآمد در استان‌های ایران حدود ۰٫۰٦۷ درصد کاهش می‌یابد. این یافته پژوهش با نتایج غفاری فرد و همکاران (۱٤۰۰) سازگار است. آن‌ها در پژوهش خود نشان داد با افزایش تولید ناخالص داخلی بهبود در توزیع درآمد مشاهده می‌شود.

نتیجه:

نتایج این پژوهش نشان داد طی سال‌های ۱۳۸۵ تا ۱٤۰۰ اندازه دولت استانی، تولید ناخالص داخلی سرانه و شاخص توسعه انسانی (در سطح اطمینان ۹۰ درصد) و نرخ شهرنشینی اثر منفی و معنادرای بر ضریب جینی در استان‌های ایران دارد؛ همچنین طی این دوره متغیرهای مرتبط با جمعیت شامل تراکم جمعیت، نسبت وابستگی جمعیت و متوسط بعد خانوار اثر مثبت و معناداری بر ضریب جینی داشته‌اند.

Reference

Afonso, A., Schuknecht, L., & Tanzi, V. (2005). Public sector efficiency: An international comparison. *Public Choice*, *123*(3-4), 321–347. https://doi.org/10.1007/s11127-005-7165-2

Alamanda, A. (2020). The effect of government expenditure on income inequality and poverty in Indonesia. *Info Artha, 4*(1), 1–11.

Ali, I. M. A. (2023). Income inequality, economic growth, and structural changes in Egypt: New insights from quantile cointegration approach. *Economic Change and Restructuring, 56*(1), 379–407. https://doi.org/10.1007/s10644-022-09429-w

Allah Rezaee, A., Hosseinzadeh, D., Faramarzi, A., & Yazdankhah, M. (2014). The impact of government size on income distribution in Iran. *Quarterly Journal of the Macro and Strategic Policies, 1*(4), 21–36. [In Persian]

Anderson, E., Jalles D'Orey, M. A., Duvendack, M., & Esposito, L. (2017). Does government spending affect income inequality? A meta-regression analysis. *Journal of Economic Surveys, 31*(4), 961–987.

Angle, J., Nielsen, F., & Scalas, E. (2010). The Kuznets curve and the inequality process. In *Econophysics and economics of games, social choices and quantitative techniques* (pp. 125–138). Springer.

Arellano, M., & Bond, S. (1991). Some tests of specification for panel data: Monte Carlo evidence and an application to employment equations. *The Review of Economic Studies, 58*(2), 277–297.

Areosa, W., & Areosa, M. (2006). *The inequality channel of monetary transmission* (Banco Central do Brasil Working Paper No. 114).

Ashraf Ganjavi, R., Akbari Fard, H., Jalaee Esfandabadi, S. A. M., & Mashinchi, M. (2024). Estimating the impact of uncertainty of macroeconomic and foreign trade variables on income distribution among income deciles. *Quarterly Journal of Quantitative Economics, 21*(2), 75–125. https://doi.org/10.22055/jqe.2021.36781.2350 [In Persian]

Askari, M. M., & Meisami, H. (2014). Evaluating the role of human development components on poverty and income distribution from an Islamic perspective (Case study: OIC member countries). *Journal of Iran's Economic Essays, 6*(12), 91–119. [In Persian]

Beheshti, M. B., Mohammadzadeh, P., & Ghasemloo, K. (2021). Fundamental factors affecting income inequality among provinces of Iran. *Program and Development Research, 1*(1), 11–44. https://doi.org/10.22034/pbr.2021.124905 [In Persian]

Blank, R. M., Card, D., Levy, F., & Medoff, J. L. (1993). Poverty, income distribution, and growth: Are they still connected? *Brookings Papers on Economic Activity, 1993*(2), 285–339.

Bordo, M. D. (1983). Some aspects of the monetary economics of Richard Cantillon. *Journal of Monetary Economics, 12*(2), 235–258.

Chetty, R., Stepner, M., Abraham, S., Lin, S., Scuderi, B., Turner, N., ... & Cutler, D. (2016). The association between income and life expectancy in the United States, 2001-2014. *JAMA*, *315*(16), 1750–1766.

Claus, I., Martinez-Vazquez, J., & Vulovic, V. (2012). *Government fiscal policies and redistribution in Asian countries* (Asian Development Bank Working Paper No. 310).

Crenshaw, E. M. (1993). Polity, economy and technoecology: Alternative explanations for income inequality. *Social Forces*, *71*(3), 807–816.

Cysne, R. P., Maldonado, W. L., & Monteiro, P. K. (2005). Inflation and income inequality: A shopping-time approach. *Journal of Development Economics*, *78*(2), 516–528.

De Mello, L., & Tiongson, E. R. (2006). Income inequality and redistributive government spending. *Public Finance Review*, *34*(3), 282–305.

Deaton, A. S., & Paxson, C. H. (1997). The effects of economic and population growth on national saving and inequality. *Demography*, *34*(1), 97–114.

Dotti, V. (2020). Income inequality, size of government, and tax progressivity: A positive theory. *European Economic Review*, *121*(3), 327–350.

Ebrahimi, S., Sadeghi, S., Beheshti, M., & Ranjpoor, R. (2018). Assessing the effect of government infrastructure expenditure on income distribution in rural Iran: FAVAR model. *Agricultural Economics Research*, *10*(40), 145–172. [In Persian]

Fournier, J. M., & Johansson, Å. (2016). *The effect of the size and the mix of public spending on growth and inequality* (OECD Economics Department Working Papers No. 1344).

Galli, R., & van Der Hoeven, R. (2001). *Is inflation bad for income inequality? The importance of the initial rate of inflation* (ILO Employment Paper No. 2001/29).

Ghaffaryfard, M., Alamdar, G. A., & Afzali, G. (2021). Investigating the trend of provincial income inequality and the effect of allocating provincial budget funds on it. *Budget and Finance Strategic Research*, *2*(2), 79–106. [In Persian]

Ghifara, A. S., Iman, A. N., Wardhana, A. K., Rusgianto, S., & Ratnasari, R. T. (2022). The effect of economic growth, government spending, and human

development index toward inequality of income distribution in the metropolitan cities in Indonesia. *Daengku: Journal of Humanities and Social Sciences Innovation, 2*(4), 529–536. https://doi.org/10.35877/454RI.daengku1092

Gini, C. (1914). Sulla misura della concentrazione e della variabilità dei caratteri. *Atti del Reale Istituto Veneto di Scienze, Lettere ed Arti, 73*, 1203–1248.

Hasanvand, A., Karimi, M. S., Falahati, A., & Khanzadi, A. (2024). Investigating the relationship between economic complexity and income inequality in Iran (Simultaneous equations approach). *Quarterly Journal of Quantitative Economics, 21*(2), 201–222. https://doi.org/10.22055/jqe.2022.38495.2404 [In Persian]

Higgins, M., & Williamson, J. G. (2002). Explaining inequality the world round: Cohort size, Kuznets curves, and openness. *Japanese Journal of Southeast Asian Studies, 40*(3), 268–302.

Holtz-Eakin, D., & Lovely, M. E. (1996). Technological linkages, market structure, and production policies. *Journal of Public Economics, 61*(1), 73–86.

Izadkhasti, H. (2019). Inequality of provincial budget allocation and its impact on inequality of regional income in Iran. *Economics Research, 19*(75), 39–70. https://doi.org/10.22054/joer.2019.11631 [In Persian]

Jorjorzadeh, A., & Eghbali, A. (2005). An investigation about the effect of oil income on income distribution in Iran. *Social Welfare Quarterly, 5*(17), 207–226. [In Persian]

Kaasa, A. (2005). *Factors of income inequality and their influence mechanisms: A theoretical overview* (University of Tartu Faculty of Economics and Business Administration Working Paper No. 40).

Kondo, N., van Dam, R. M., Sembajwe, G., Subramanian, S. V., Kawachi, I., & Yamagata, Z. (2012). Income inequality and health: The role of population size, inequality threshold, period effects and lag effects. *Journal of Epidemiology & Community Health, 66*(6), e1–e6.

Kuznets, S. (1955). Economic growth and income inequality. *American Economic Review, 45*(1), 1–28.

Ledoit, O. (2011). *The redistributive effects of monetary policy* (University of Zurich Department of Economics Working Paper No. 44).

Lee, C. S. (2005). Income inequality, democracy, and public sector size. *American Sociological Review, 70*(1), 158–181.

Levin, A., Lin, C. F., & Chu, C. S. J. (2002). Unit root tests in panel data: Asymptotic and finite-sample properties. *Journal of Econometrics, 108*(1), 1–24.

Litwin, C. (1998). *Trade and income distribution in developing countries* (Working Papers in Economics, Department of Economics, Göteborg University).

Mandegani, S., Afghah, S. M., & Namvar, E. (2012). Estimating the effect of macro-economic variables on income inequality in Iran. *Social Welfare Quarterly, 12*(46), 161–181. [In Persian]

Mansouri, S. A. (2024). Investigating the effect of sanctions on causal relationship between corruption, income inequality and poverty in Iran. *Quarterly Journal of Quantitative Economics, 21*(1), 171–201. https://doi.org/10.22055/jqe.2024.43224.2544 [In Persian]

Mehregan, N., Musai, M., & Keihani Hekmat, R. (2008). The economic growth and income distribution in Iran. *Social Welfare Quarterly, 7*(28), 57–87. [In Persian]

Meltzer, A. H., & Richard, S. F. (1983). Tests of a rational theory of the size of government. *Public Choice, 41*(3), 403–418.

Milanovic, B. (1994). A cost of transition: 50 million new poor and growing inequality. *Transition, 5*(8), 1–4.

Moftakhari, A., Jafari, M., Abounoori, E., & Nademi, Y. (2025). Investigating the effects of gender inequality on brain drain in developing countries. *Quarterly Journal of Quantitative Economics, 22*(3), 1–26. https://doi.org/10.22055/jqe.2021.37203.2362 [In Persian]

Mohammadi, T., Shakeri, A., Abdollahe Milani, M., & Shahabi, A. (2015). The effect of prices changes on income and welfare distribution in urban areas. *Economic Modelling, 9*(29), 25–42. [In Persian]

Monnin, P. (2014). *Inflation and income inequality in developed economies* (CEP Working Paper No. 2014/1).

Montazeri Shoorekchali, J., & Zahed Gharavi, M. (2020). Investigating the relationship between government size and income inequality in Iran: The MS-VAR approach. *Journal of Economics and Modelling, 11*(2), 29–64. https://doi.org/10.29252/jem.2021.185532.1532 [In Persian]

Nielsen, F., & Alderson, A. S. (1997). The Kuznets curve and the great U-turn: Income inequality in US counties, 1970 to 1990. *American Sociological Review, 62*(1), 12–33.

Noor Mohammadi, K., Arab Mazar, A., Mehregan, N., & Partoyi, B. (2021). An analysis of government expenditures influences on income inequality in provinces of Iran (Using the generalized method of moments). *Journal of Financial Economics, 14*(53), 1–19. [In Persian]

Ortiz, I., & Cummins, M. (2011). *Global inequality: Beyond the bottom billion–A rapid review of income distribution in 141 countries* (SSRN Working Paper No. 1805046).

Panahi, H., & Rafai, R. (2012). The effect of government size on economic growth in Iran with emphasis on ARMY model. *Economic Modelling, 6*(18), 123–138. [In Persian]

Piketty, T., & Saez, E. (2014). Inequality in the long run. *Science, 344*(6186), 838–843.

Pramana, R. A., & Kirana, M. (2023). *The effect of gross regional domestic product, investment, and human development index on income inequality from 2009 to 2021: Study in 5 regions of Yogyakarta* [Doctoral dissertation, Universitas Diponegoro].

Radfar, M. R., Zomorodiyan, G., & Karimkhani, M. (2020). Investigating the interactions of inequality income, employment and economic growth. *Journal of Investment Knowledge, 9*(33), 283–299. [In Persian]

Rhee, C., Zhuang, J., Kanbur, R., & Felipe, J. (2014). Confronting Asia's rising inequality: Policy options. In *Inequality in Asia and the Pacific* (pp. 103–124). Routledge.

Roozitalab, A., Abounoori, E., & Maddah, M. (2024). Estimation of multidimensional inequality of Bushehr province compared to the whole country. *Quarterly Journal of Quantitative Economics, 22*(4), 62–88. https://doi.org/10.22055/jqe.2023.43930.2558 [In Persian]

Seifepour, R., & Rezaee, M. (2011). An analysis of the effective factors on income distribution in Iran with the emphasis on taxes. *Journal of Tax Research, 19*(10), 121–142. [In Persian]

Shabnum, S., & Malik, Z. (2023). The impact of inflation and unemployment on income inequality in Pakistan. *Journal of Applied Economics and Business Studies*, *7*(1), 119–138.

Shakeri, A., Jahangard, E., & Aghlami, S. (2014). The nonlinear effect of inflation on income inequality in Iran. *The Economic Research*, *13*(4), 27–53. [In Persian]

Shakeri Bostanabad, R., & Jalili, Z. (2020). Factors affecting provincial income distribution inequality in Iran: Using a fractional panel probit model. *The Economic Research (Sustainable Growth and Development)*, *20*(4), 205–228. [In Persian]

Siami-Namini, S., & Hudson, D. (2019). Inflation and income inequality in developed and developing countries. *Journal of Economic Studies*, *46*(3), 611–632.

Sulemana, I., Nketiah-Amponsah, E., Codjoe, E. A., & Andoh, J. A. N. (2019). Urbanization and income inequality in Sub-Saharan Africa. *Sustainable Cities and Society*, *48*, 1–23.

Sylwester, K. (2003). Income inequality and population density 1500 AD: A connection. *Journal of Economic Development*, *28*(2), 61–82.

Wan, G., Zhang, X., & Zhao, M. (2022). Urbanization can help reduce income inequality. *npj Urban Sustainability*, *2*(1), 1–8.

Weil, D. (2016). *Economic growth* (3rd ed.). Routledge.

Wilkie, P. J. (1996). Through-time changes in family income inequality: The effect of non-synchronous regional growth. *Applied Economics*, *28*(12), 1515–1527.

Williamson, S. D. (2008). Monetary policy and distribution. *Journal of Monetary Economics*, *55*(6), 1038–1053. https://doi.org/10.1016/j.jmoneco.2008.07.001

Yu, L. R., & Li, X. Y. (2021). The effects of social security expenditure on reducing income inequality and rural poverty in China. *Journal of Integrative Agriculture*, *20*(4), 1060–1067.

Zare, E., Ebrahimi, M., Aminifard, A., & Zare, H. (2021). Threshold effects of government size on happiness inequality in Iran. *Economic Modelling*, *14*(52), 101–120. [In Persian]